

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herren, Han sagde til Herre min

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herren, Han sagde til Herre min", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid68258/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Retfærdighed da kysser *Fred*,
Saa Hjerter smelte maae derved,
Mens brat sig Bladet vender!

9 *Retfærdighed* fra Himmerig
Sig bukker dybt og yndelig,
For Sandhed af det mindste Frø
Sig skyder op paa Verdens Øe,
Naar brat sig Bladet vender!

10 Ja, med vor Herre stiger ned
Til Jorden Guds *Retfærdighed*,
Da blomstrer Haab, da voxer Trøst,
Og vi faae en velsignet Høst,
Naar brat sig Bladet vender!

No. 32. *)

1 Herren, Han sagde til Herre min:
Thron ved min Side i Høihed din,
Mens Jeg lægger Dig under Fod
Hver en Jette, Dig staaer imod!
For Du er Mig kjær over Alle.

2 Spiret af Zion, det er Dig bragt,
Thron mellem Fienderne uforsagt!
Stor er Du paa din Kraftes Dag,
Vidner mine gjør klar din Sag,
For Du er Mig kjær over Alle.

3 Svoret Jeg har, og gjør ei det om:
Evigt er og dit *Præstedom*;
Morgen-Stjernen er gammel nu,
Før den skabdes, dog født er Du,
Saa Du er Mig kjær over Alle.

*) Efter den 84de *Dauids-Psalme*.
(Skal være den 110de *Dauids-Psalme*. U. A.)

4 Herren i Kraft ved din høire Haand
Kæmperne tæmmer som Almagts Aand,
Bli'r med Rette Han harmefuld,
Konger blæser Han brat omkuld,
For Du er Ham kjær over Alle.

5 Folkenes Dommer er Han paa Jord,
Hoveder bryder Han med sit Ord,
Heltens Hoved dog synker ei,
Kilden lædsker Ham paa Hans Vei,
For Han er Dig kjær over Alle.

6 Konge og Biskop til evig Tid!
Sid paa din Throne, som Solen blidl
Retfærd's Konge, det er dit Navn,
Fredens By er din Føde-Stavn;
Saa Du er Mig kjær over Alle.

No. 33.

1 Stene for mig raabe skal,
Sagde den Eenbaarne;
Saa de gjør i Stjerne-Tal,
Med og uden Taarne.

2 Stod de Alle Dør om Dør,
Kirkerne paa Tue,
Slig en Stor-Stad aldrig før
Skinned under Bue.

3 Raabde fra hvert Kirke-Taarn
Klokke til sin Grande,
Hørt ei var paa Jord tilforn
Sligt et *Hosianne!*

4 Stod den *Kirke-Stad* paa Jord
Nu end tom og øde,